

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **A. H. A. A.**, zastoupeného Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem, sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2022, č. j. MV-122282-9/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2022, č. j. 14 A 90/2022-66, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) brojil u Městského soudu v Praze proti rozhodnutí žalované, kterým žalovaná zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, jímž bylo podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zrušeno povolení k trvalému pobytu a dle § 87l odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta k vycestování 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

[2] O žalobě rozhodl městský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost spojenou s žádostí o přiznání odkladného účinku.

[3] V žádosti o přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že důsledkem nabytí právní moci a vykonatelnosti napadeného rozhodnutí je ztráta jeho pobytového oprávnění i ukončení oprávnění na území České republiky pracovat a být ekonomicky činný. Na výživě poskytované stěžovatelem je existenčně závislá jeho rodina, včetně dvou nezletilých dcer. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by tak byla stěžovateli a jeho nejbližší rodině způsobena zcela nenahraditelná újma spočívající v nepřiměřeném zásahu do práva jeho nejbližších na respektování soukromého a rodinného života dle čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Došlo by k ohrožení řádné výchovy a materiálního zajištění nezbytných potřeb nezletilých dcer stěžovatele.

[4] Stěžovatel na území České republiky sdílí společnou domácnost se svou partnerkou, s níž nezletilé dcery vychovává. S ohledem na nízký věk nezletilých dcer (nar. X a X) se partnerka stěžovatele soustavně věnuje péči o nezletilé dcery. Stěžovatel až doposud zajišťoval veškeré rodinné příjmy a aktivně se podílel na výchově nezletilých dcer. Celá rodina je na stěžovateli závislá z hlediska hmotného zabezpečení i emočně a psychicky. Partnerka nemá dobré znalosti českého jazyka a její zdravotní stav jí neumožňuje zvládat veškeré úkony spjaté s materiálním zajištěním rodiny. Na území České republiky pobývá rovněž bývalá manželka a syn z předchozího manželství stěžovatele. Na území České republiky se nachází centrum rodinných vazeb stěžovatele. Tyto vazby nemohou být realizovány jinde.

[5] Stěžovatel zdůraznil, že do české společnosti je plně integrován, hovoří plynule česky a kromě hlubokých rodinných vazeb si na území České republiky vytvořil také vazby společenské, kulturní a ekonomické, které jsou pro celou rodinu klíčové.

[6] Stěžovatel připustil trestněprávní minulost, aktuálně se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody. Zdůraznil však, že došlo k výrazným změnám v jeho chování. Již se plně orientuje na svoji rodinu, na její hmotné zabezpečení a nerušené fungování. Své předchozí trestné činnosti upřímně lituje, jeho chování vůči rodině jednoznačně svědčí o nápravě. Stěžovatel si se svými dcerami hraje, plně se jim věnuje, rodina společně jezdí na výlety, stěžovatel starší dceru vodí do školky a vyzvedává ji, hradí veškeré náklady na bydlení a veškeré náklady spojené s dětmi.

[7] Stěžovatel předložil čestná prohlášení několika osob, jež dle stěžovatele potvrzují bezproblémové fungování rodiny a závislost partnerky a nezletilých dcer na stěžovateli.

[8] Stěžovatel požádal o podmíněné upuštění od výkonu trestu odnětí svobody.

[9] V doplnění stěžovatel uvedl, že si je vědom skutečnosti, že jeho kasační stížnost je projednávána v přednostním režimu, lhůty pro rozhodnutí však bývají správními soudy překračovány.

[10] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly splněny.

[11] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[12] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[13] Je třeba rovněž zdůraznit, že kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je opravným prostředkem mimořádným, a tedy nelze automaticky očekávat

pokračování

vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku se prolamují před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu. Na rozhodnutí krajského soudu je třeba hledět jako na rozhodnutí zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonem stanoveným postupem zrušeno. Odkladný účinek má charakter výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá, a má být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Proto újma, která má hrozit žadateli o přiznání odkladného účinku, musí být vzhledem k poměrům žadatele natolik významná, že odůvodňuje uplatnění výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS (bod 65), a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS (bod 25).

[14] Nejvyšší správní soud neshledal splněnou již první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele.

[15] Čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměřuje pouze újma žadatele o jeho přiznání s újmou jiných osob. Pojetí odkladného účinku jako výjimky z pravidla však znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma zejména tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56).

[16] Tvrzenou újmu spočívající v zásahu do práva na rodinný život stěžovatele, jeho partnerky a dcer, ohrožení řádné výchovy a materiálního zajištění potřeb nezletilých dcer stěžovatele, Nejvyšší správní soud neshledal újmou nenahraditelnou či závažnou ve výše popsaném smyslu vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel se aktuálně nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, a rodinný život z tohoto důvodu nemůže být realizován ve stěžovatelem popisovaném rozsahu a podobě, a zejména vzhledem ke skutečnosti, že kasační stížnost stěžovatele je projednávána přednostně, přičemž dle § 172 odst. 10 zákona o pobytu cizinců Nejvyšší správní soud rozhoduje o kasační stížnosti s nejvyšším urychlením, nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla kasační stížnost podána. Nedůvěra stěžovatele, že Nejvyšší správní soud stanovenou lhůtu pro rozhodnutí dodrží, není opodstatněná. Nejvyšší správní soud jen na okraj poznamenává, že stěžovatel sám k urychlenému projednání a rozhodnutí o kasační stížnosti nepřispěl podáním blanketní kasační stížnosti.

[17] Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph. D.
předseda senátu